

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

15. évfolyam 1. szám - az Úr 2014. évének január havában

Ferenc pápa gondolatai:

„CSAK” megkeresztelteknek vagy mindannyiunknak?

Egyházmegyénkben, hazánkban és a világegyházban oly sokan vannak „csak” megkeresztelve; a családtagok sok esetben csak a keresztelezés, majd 8 év múlva az elsőáldozás alkalmával látogatják a templomot, akkor is elég idegenként mozogva benne. Vajon a Pápa fennkölt gondolatait csak nekik címezte, vagy a folyamatosan szentségekhez járuló gyakorló katolikusoknak? Hiszen az előbbieket aligha gondolnak arra, amiről a Szentatya szólott audienciáján január 15-én, a keresztség kapcsán.

Aquinói Szent Tamás azt állítja, hogy aki megkapja a keresztség szentségét, beépül Krisztus testébe, testének tagjai közé, és társul a hívek közösségéhez, vagyis Isten népéhez. A II. Vatikáni Zsinat szerint is a keresztség révén Isten népének tagjává válunk. Valóban, mint ahogy az élet nemzedékről nemzedékre öröklődik, így nemzedékről nemzedékre, a keresztségben kapott újjászületés révén átadjuk a kegyelmet. Isten népe ezzel a kegyelemmel halad előre az időben, folyóként öntözi a földet és terjeszti a világban Isten áldását.

A keresztség erejében misszionárius tanítványokká válunk, akik arra kaptunk meghívást, hogy elvigyük az evangéliumot a világ minden részébe. Minden megkeresztelt ember az evangelizálás aktív alanya. Feladata, hogy új főszerepet vállaljon az új evangelizációban. A hit azt jelenti, hogy továbbadjuk a hitet. Az egyházban mindnyájan tanítványok vagyunk, és misszionáriusok, azon a helyen, amelyet az Úr jelölt ki számunkra. A püspökök és a pápa is tanítvány, mert ha nem tanítványok, akkor nem tesznek jót, nem válhatnak misszionáriussá, nem tudják továbbadni a hitet. A keresztény hivatás misztikus és misszionárius dimenziója a keresztségben gyökerezik. - „Amikor részesülünk a hitben és a keresztségben, befogadjuk a Szentlélek működését, aki arra vezet el bennünket, hogy megvalljuk Jézus Krisztust, mint Isten Fiát és Istent 'Abba', Atya névvel szólítsuk. Mindnyájan arra kaptunk meghívást, hogy megéljük és átadjuk a Szentháromsággal való szeretetközösséget, ... hogy részt vegyünk a szentháromságos szeretetközösségben” Senki nem üdvözülni egyedül. A hívek közössége vagyunk, Isten népe. Osztozunk egy olyan szeretetben, amely megelőz bennünket. Ez a szeretet azt kéri, hogy legyünk a kegyelem „csatornái” egymás számára. A közösségi dimenzió a keresztény élet, tanúságtétel és evangelizáció integráns része. A keresztény hit az egyházban születik és él. A keresztségben a családok és a plébániák azt ünneplik, hogy egy új tag társult Krisztushoz és testéhez, amely az egyház.”

Pető István atya

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban két esküvő volt templomunkban: **Csókási János és Bihari Viktória** Ondódról és templomunk építője, **Nagy Attila és Salánki Tímea** ígértek egymásnak örök hűséget.

Krisztus megkeresztelkedése ünnepével véget ért a Karácsonyi időszak, és kezdetét vette az Évközi idő. Idén hosszú farsangunk lesz, március 5-én kezdődik a Nagyböjt. Hagyományos **farsangi bálunkat március 1-én**, szombaton tervezzük megtartani, melyhez már előre bármilyen segítséget, támogatást szívesen fogadunk, akár a szervezésben, akár tombolatárgyak felajánlásával.

Ökumeikus Imahét

Az „Imahét a keresztények egységéért” idei központi gondolata: „Hát részekre szakítható-e Krisztus?” 1Kor 1,13a Az alkalmakra a következő helyszíneken kapcsolódhatunk be:

Január 19. vasárnap, 17.00 óra, Görög Katolikus Templom:

Január 20. hétfő, 17.00 óra, Evangélikus Templom:

Január 21. kedd, 17.00 óra, Mester utcai Református Templom:

Január 22. szerda, 17.00 óra, Szent Anna Római Katolikus Székesegyház:

Január 23. csütörtök, 17.00 óra, Széchenyi-kerti Ref. Templom (István király tér)

Január 24. péntek, 17.00 óra, Baptista Imaház:

Január 25. szombat, 17.00 óra, Megtestesülés Templom – Borbíró tér:

Január 26. vasárnap, 17.00 óra, Kossuth utcai Református Templom:

Vízkereszt ünnepe, parancsolt ünnep

Vízkereszt ünnepét, amelyet eddig január 2. és 8. közti vasárnap tartottunk Magyarországon, az idei évtől január 6-án tartjuk. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy ezen a napon a hívek számára kötelező a szentmisén való részvétel.

Január 6-án a napkeleti bölcsek gyermek Jézusnál tett látogatását ünnepli a katolikus egyház, ekkor kerül sor a vízszentelés szertartására is. Epifánia (Isten megnyilvánulás) néven is ismert Urunk Megjelenésének ünnepe.

Vízkereszt napja a IV. század elején kezdett a keresztények körében terjedni mint Krisztus születésének, keresztségének, a kánai menyegzőnek és a napkeleti bölcsek (háromkirályok) látogatásának ünnepe. Később az ünnep elsődleges témája keleten Jézus keresztsége lett (erre emlékeztet a vízszentelés); nyugaton viszont a napkeleti bölcsek látogatása került előtérbe, mindamelllett itt is megmaradt a vízszentelés szertartása. A II. Vatikáni Zsinat rendelkezései értelmében a római katolikus egyház január 6-án a napkeleti bölcsek látogatását ünnepli vízszenteléssel egybekötve; Jézus megkeresztelkedésének ünnepe a következő vasárnapra esik. A kánai menyegzőről, amelyen Jézus első csodáját vitte végbe a vizet borrrá változtatva, egy közbeeső hétköznapon emlékezik meg az egyház.

A vízkereszt amiatt is kiemelt ünnep a katolikus egyház életében, mert ekkor kezdődik meg a házszentelés időszaka. A házszentelés szertartása során a pap az újonnan megáldott vízzel meghinti a lakásokat, házakat; a szentelmény révén nemcsak az épületeket, hanem a benne lakókat, dolgozókat is megáldja. (Magyar Kurír Katolikus Hírportál)

Mi tette Menyhártot, a néger királyt oly boldoggá?

Lassacskán mindenfelé elterjedt a hír a csodálatos gyermekről, akinek fény koronázza a fejét. Még a legtávolabbi országokban is hírt kaptak róla. Élt ott három szomszéd király, akiket különös módon Gáspárnak, Menyhártnak és Boldizsárnak neveztek, mint manapság egy lovászt vagy egy házalót. Ennek ellenére igazi királyok voltak, és – ami még figyelemreméltóbb – bölcs emberek. Az írás tanúsága szerint értettek ahhoz, hogy a csillagok járását kövessék, pedig az nehéz mesterség, mindenki tudja, aki megpróbált már csillag nyomába szegődni.

Hárman tehát összefogtak, és estefelé pompás kísérettel teve- és elefántháton gyorsan útnak indultak. Napközben ember és állat egyaránt a köves pusztá sziklái alatt pihent. A csillag, amelyet követtek, az üstökös, türelmesen várt az égen. Meg is izzadt kicsit a nap hevében, míg végre ismét besötétedett. Akkor újra a karaván előtt ballagott, ünnepélyesen világított, mutatva az utat.

Így azután a menet jól haladt. Amikor azonban Jeruzsálem helyett Betlehem felé fordult a csillag, nem akarták tovább követni. Arra gondoltak, ilyen fejedelmi gyermek inkább palotában fekszik, semmint egy nyomorúságos faluban. Az üstökös kétségbeesetten ugrált ide-oda, csóválta a farkát, de ez sem használt. A bölcsök olyan okosak voltak, hogy sokáig nem értették meg azt, ami józan paraszti ésszel fölfogható.

Ezalatt följött a nap is, a csillag pedig elhalványult. Szomorúan helyezkedett el egy fa koronáján, amely az istálló közelében állt. Csak éjszaka mászott ki, és lebegett az istálló fölött. Boldogan pillantották meg a királyok. Hanyatt-homlok ügettek oda. A három közül egyik, akit Menyhártnak neveztek, mór volt. Hórihorgas és olyan koromfekete, hogy a csillag erős fényében sem lehetett mást látni belőle, mint szemgolyóját és ijesztő fogsorát. Otthon királlyá tették, mert egy picit feketébb volt a többi feketénél. De bántotta az, hogy ezen a tájon úgy néztek rá, mintha az ördög bőrét viselné. Már útközben sikítózva menekültek a gyermekek anyjuk ölébe, amikor tevéjéről lehajolt, hogy édességgel ajándékozza meg őket. Az asszonyok keresztet vetettek volna, ha már akkor tudták volna, hogy a keresztény ember hogyan védekezzék a kísértés ellen.

Menyhárt utolsóként lépett bátortalanul a gyermek elé, és a földre vetette magát. Ó, csak legalább egy kis fehér foltot tudna mutatni, vagy legalább a lelkét láthatóvá tehetné. Kezébe temette arcát, telve aggodalommal, hogy az Istengyermek nehogy megijedjen tőle. Mivel nem hallott sírást, ki mert egy kicsit pillantani ujjai között. Szavamra! A bájos kisfiú mosolygott, kinyújtotta a kezét fürtös haja után. Mérhetetlenül boldog volt a feketék királya. Sohasem ragyogott még ennyire a szeme, szája széle az egyik fülétől a másikig húzódott.

Nem tehetett mást Menyhárt: átkarolta a gyermek lábait, s megcsókolta az összes lábujját. Így volt ez szokás Mórországban! Amikor kezét elvette, csodát látott: fehér volt a tenyere. Azóta világos a mórok tenyere. Menj csak oda, nézd meg és testvérként köszöntsd őket! (*K. H. WAGGERL: Történi pedig... című műve alapján*)

Egy a hónap szentjei közül: Pennaforti Szent Rajmund

Rajmund nemesi család sarjaként egy Barcelona közelében álló várban született. Korán a barcelonai székesegyházi iskolába került, ahol megismerkedett az egyházi

tantárgyakkal is, és pappá szentelték. Eleinte itt tanított, majd 1210-ben Bolognába ment egyházjogot tanulni, majd tanítani. 1218-ban írta Summa Juris (A Jog Summája) című művét. Ezek után visszatért Barcelonába. 1222-ben domonkos szerzetes lett, egy kolostori iskolában tanított, de IX. Gergely pápa kérésére Rómába ment. Rajmundot pápai káplánná és penitenciáriussá (gyóntató kanonokká) nevezték ki, egyben IX. Gergely pápa személyi gyóntatója lett. A pápa megbízásából egybegyűjtötte a 12. és 13. század pápáinak dekretálisait (rendeleteit), melynek címe: Decretales Gregorii IX. Később jogi és gyóntatói esetekből készített egy gyűjteményt: Summa Raymundi (Rajmund Summája) címen. 1236-ban egészségi állapota miatt visszatért Barcelonába, ahol újra a rendház tagja lett. 1238. május 24-én ő lett az általános rendfőnök. Pontosabb fogalmazást adott a rendi szabályzatnak, de hamarosan kérte fölmentését, amit el is fogadtak. Rajmund bekapcsolódott abba a keresztény munkába, amely Spanyolország és Észak-Afrika mohamedán uralom alatt álló területein folyt. Állítólag éppen a mohamedánok között végzett misszió ügyével kapcsolatban vette rá Aquinói Szent Tamást, hogy megírja Summa a pogányok ellen című munkáját. Közel száz éves korában halt meg. 1601-ben avatta szentté VIII. Kelemen pápa, 1647 óta Barcelona városának védőszentje.

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

Január 19. (Évközi 2. vasárnap): Takács család

Január 26. (Évközi 3. vasárnap): Ifjúság

Február 2. (Urunk bemutatása, Gyertyaszentelő): Rózsafüzér Társulat

Február 9. (Évközi 5. vasárnap): Képviselőtestület

Szép gondolat

Időnként jót tesznek nekünk a bajok és nehézségek, mert gyakran visszahívnak minket a szívünkbe... Így Istenbe kell belegyökereznünk, hogy ne kelljen vigasztalást keresnünk sehol máshol.

Kempis Tamás

Gyerekszáj

Milyen utasításokat kapnak az angyalok?

„Hölgyeim! A játék neve: gyógyítás!” - „Tankoljatok kedvességet! Más üzemanyagra nem is lesz szükségetek!” - „Tartsátok magatokat mind a 613 parancsolathoz, legyetek kedvesek az emberekhez és akármit is csináltok, ne áruljátok el nekik, hogy angyalok vagytok...az elrontaná a meglepetést!”

Egy csepp derű- felnőttek sem árt

„Eheztem ugyanis és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok ...” – sorolja a plébános. - Nos, gyerekek, ki tudná folytatni a sort saját életéből vett példával? Gergő jelentkezik: „Kócos voltam és fésűt adtatok!”